

De akte was ondertekend door de beide dames en door de twee schepenen Hubert Coenen en Oury L'Ortije. In feite kan men het opmerkelijk vinden dat beide dames konden schrijven. Dat verwijst al enigszins naar de gegoede stand, omdat in die tijd 60 % van de mensen met een kruisje ondertekende.

*Maria Louise Fabritius. Esther Sprenger
veduwe de J. De Noyer
quod attestavit Hubert Coenen scab. et Senes.
Oury Louwys Schepen*

Esther Sprenger, de weduwe van Jean de Noyer, vermeldt haar staat "veuve" in het Frans. Zij was in Maastricht woonachtig en haar echtgenoot kwam uit Wallonië.

De leningen van Marie Louise Fabritius zijn in zekere zin een raadsel. Feit is, dat zij bijna haar gehele bezit beleende. De laatste 400 gulden nam zij op vlak na de dood van haar ongehuwde zuster, die eveneens in Swier woonde. Waarschijnlijk in haar huis. Deze Catharina Helena Fabritius overleed namelijk op 4 maart 1741.

Deze zus verscheen op 31 augustus 1725 voor de Openbare Notaris Welters, residerende te Maastricht als "geconstitueerde van haere suster jouffre Maria Louwys Fabritius" om een stuk land op het Vincker-veldt ter grootte van 154 "cleijne roeden" te verkopen aan Matthijs Tewissen voor 15 stuivers per kleine roede. Dit leverde dus bruto f115,50 op, maar de belasting was 5 stuivers per kleine roede en diende betaald te worden door de verkoopster. Voor deze verkoop had Jean de Noyer toestemming gegeven, want het was een verkleining van het onderpand. De realisatie van deze transactie vond echter pas 10 jaar later in Wijnandsrade voor de schepenbank plaats op 13 juni 1735.

Feit is dat de oorspronkelijke goederen van Marie Louise volgens de akte van 19 juli 1716 ongeveer 12 "boenderen" (bunder) besloegen.

De naam van deze juffrouw komen wij tenslotte nog een keer tegen, nl. onder een verslag van een vergadering op zondag 29 maart 1735 in het Panhuys. Hier waren de schout en schepenen, burgemeesters en "geerfdens der heerlijchijdt Wijnantsraede" bijeengekomen om zich te beraden op de "memoriale repartitie". De Oostenrijkse keizer Karel VI had dringend geld nodig en verkreeg dit door zijn onderdanen extra belastingen op te leggen, een zg. "bede". In 1735 moest de gemeente Wijnandsrade f 3056,- opbrengen. Deze som werd vermeerderd tot f 3402 10 stuivers en 2 cents, o.a. door het inningsgeld. Hiertoe werd in deze vergadering een verdeling gemaakt op grond waarvan het onroerend goed werd belast met 6 gulden en 4 stuivers per bunder. Totaal belast goed is 550 bunder. Deze schat was "dwanckbaer" en de nieuwe schatheffer of collecteur werd Nicolaas L'Ortije gehuwd met Marie Gobben.

Deze vergadering was naar voorgaenden kercken-roep en behoorlijke convocatie door de gerechtsbode in het Panhuys bijeengeroepen en na afloop werd een oorkonde opgemaakt door de griffier J.E. Veugen.

Deze oorkonde werd getekend door: Adam L. Fabritius, schouteth; Willem van Geul, borgemeester; Peter Somers, borgemeester; Henricus Heijnen, pastoor; Nicolaas L'Ortije, collecteur; Jan Grootjans; Marie Louwys Fabritius; Jan Quix, schepen; Oury L'Ortije, schepen en Hubert Coenen, scabimus.

Hoe de naam van Marie Louise als enige vrouw hierbij terecht komt laat zich raden. Misschien omdat zij een aanzienlijk onroerend goed in bezit heeft. Maar misschien ook omdat zij familie is van de schout. Het lijkt er op dat zij tot de notabelen van Wijnandsrade behoorde, die mee kon beslissen over het wel en wee van de gemeenschap. Het leven was in die jaren niet erg rooskleurig en het werd er niet beter op toen in 1740 de oostenrijkse successie-oorlog begon na de dood van Karel VI. Troepen werden ingekwartierd en als die hun soldij niet tijdig ontvingen werd er geplunderd.

Het zal wel een raadsel blijven waaraan Marie Louise Fabritius de 3200 gulden heeft besteed, die zij geleend heeft van Jean de Noyer en diens vrouw. Feitelijk is daar niets over bekend. Maar toen de kaars ultging was er nog genoeg over voor de erfgenamen.